

RONI

HELSINGISSÄ KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

BACK

MATKANI SOMEN HUIPULLE

*Omistettu mummulleni.
Sinulla oli suuri vaikutus siihen, kuka olen tänään.*

© 2022 Roni Bäck ja Kustannusosakeyhtiö Otava
ISBN 978-951-1-45193-8

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2022

ESIPUHE

Hei, nimeni on Roni Johan Kristoffer Bäck ja tunnet minut ehkä parhaiten Youtube-kanavastani, jota tätä esipuhetta kotisohvalla kirjoittaessani seuraa 561 604 yksittäistä Google-käyttäjää. Varmasti monelle on vaikea käsittää, minkälaista on elää Suomessa niin, että joka kymmenes on varta vasten klikannut tilausnappulaa seuratakseni elämäni. Miltä se tuntuu? Onko se avain onnellisuuteen? Tuoko se merkityksellisyyttä elämään? Pönkittääkö se egoa? Ajatukseni näistä asioista ovat varmasti vaihdelleet useasti vuosien varrella, mutta tällä hetkellä uskon löytäneeni vastauksen: seuraajamäärä ei millään tavalla vaikuta siihen, kuka olet tai mitä sisimmässäsi tunnet.

Avataanpas teille somesta tuttuun Q&A-tyyliin, mistä tässä kirjassa on kyse.

Q: Mistä tässä kirjassa on kyse?

A: Heinäkuussa 2022 Youtube-kanavani täytti kymmenen vuotta. 18-vuotiaana aloittamani harrastus on vuosien saatossa vienyt minua elämässä ties minne. Olen kiertänyt maailmaa, tavannut kiinnostavia ihmisiä ja kokenut ainutlaatuisia asioita. Olen myös epäonnistunut useita kertoja, joutunut kohujen keskelle ja kärsinyt julkisuuden haitoista. Itse asiassa jälkimmäisten asioiden takia päädyin kirjoittamaan päiväkirjaa vuosia sitten. Huomasin, että elämän hankalissa tilanteissa ajatusten avaaminen kirjoittamalla helpottaa oloa ja ratkaisujen löytämistä. Siksi kirjassa tulee vastaan useita tarinoita päivistä, jolloin luulin maailman kaatuvan päälleni. Alun perin minun ei todellakaan ollut tarkoitus julkaista kirjoituksiani missään muodossa, mutta nykyään koen, että niistä voi olla apua muille, jotka käyvät läpi samanlaisia tunteita.

Q: Kenelle kirja on suunnattu?

A: Minulta kysytään usein, mikä on videoideni ”kohdeyleisö”. Sama kohdeyleisö on myös tällä kirjalla, joka on tasan yksi henkilö: minä itse. Vastaus voi olla hämmentävä, mutta uskon että paras tarina syntyy silloin, kun ei pyri miellyttämään muita vaan olemaan oma itsensä. Toivon kuitenkin, että sinuakin kiinnostavat minulle mieluisat aiheet kuten:

- sosiaalisen median murros
- aikuisuuden tuomat ilot ja haasteet
- matkailu
- syvät pohdinnat elämästä.

Sillä ei ole väliä oletko seurannut postauksiani somessa. Olitpa sitten aktiiviseuraaja tai luit nimeni ensimmäistä kertaa tämän kirjan kannesta, toivon että nautit kirjasta, inspiroidut ja ehkä jopa opit jotain uutta!

Q: Onko tämä elämäkerta?

A: Ei ole. Eiköhän joku oikea kirjailija sen kirjoita, jos joskus sellaiseen projektiin päätän ryhtyä. Sitä paitsi mielestäni elämäkerta tulisi tehdä sitten, kun hommat alkavat niin sanotusti ”olla purkissa”. Minulla on matkaa eläkkeelle päälle neljäkymmentä vuotta, joten eiköhän tässä ehdi vielä kaikenlaista tapahtua.

Q: Miksi kirja?

A: Minulla on paljon ajatuksia, jotka haluan jakaa. Uskon että kirja on siihen paras alusta, koska somessa keskittymiskyky on laskenut jo alemmas kuin kultakalalla eli kahdeksaan sekuntiin. Tykkään lukea kirjoja etenkin illalla, koska se rauhoittaa aivoja. Toisaalta useimmiten sorrun sulattamaan aivoja tuntikausiksi Tiktokiin, minkä jälkeen kultakalatkin ovat zenmunkkeja minuun verrattuna.

Q: Mistä kirja koostuu?

A: Muistelmistani sekä päiväkirjamerkinnöistäni, videolainauksista, Youtube-kommenteista, haastatteluista ja Whatsapp-viesteistäni.

Seuraavaksi hyppäämme yhdessä kymmenen vuotta taaksepäin. Videota tehdessä laittaisin tähän kohtaan aikamatkustusanimaation, mutta kun kyseessä on kirja, joudun ystävällisesti pyytämään teitä kuvittelemaan sellaisen itse. **WHOOSH!**

2012

KANAVAN PERUSTAMINEN

Lokaatio: Helsingin Ruskeasu. Asun kerrostalossa äitini, isäni, kahden pikkuveljen, Bono-koiran sekä Puntti-kissan kanssa. Elän nuorelle miehelle niin merkittävää kuin haasteellistakin aikaa: 18 vuotta mittarissa, lukiosta valmistuttu ”ihan ok” -papereilla. Koitin päästä Tampereen, Oulun ja Vaasan yliopistoon opiskelemaan kauppätieteitä, mutta valmennuskurssista huolimatta pisteet eivät riittäneet. Lähellekään.

Tähän saakka koulu on kertonut, mitä tehdä seuraavaksi. Nyt olen omillani. Olen aikuinen. Suurin osa päivistä kuluu Hietaniemen rannalla aurinkoa ottaessa. Samalla rannalla juhlittiin lukion päättärit, jotka menivät minulta aika lailla ohi, kun synkistelin ettei minun ja ihastukseni välille syntynyt mitään kummoisempaa. Osa kavereista on kesätöissä ja joutui lähtemään aikaisemmin kotiin biitsiltä. Hetkonen – pitäisikö minunkin tehdä töitä?

Sitä mieltä on ainakin äitini. Ilman mitään painostusta kävi selväksi, että joko opiskelen tai menen töihin. Kaksi vaihtoehtoa, joten sai ihan itse valita! Pelaaminen oli ollut lähellä sydäntäni pienestä pojasta lähtien. Olisi kiva tehdä työtä, josta oikeasti tykkää. Voisikohan pelaamisesta tehdä työn?

25.6.2012

Törmäsin Youtubessa videoon, jossa kerrottiin kuinka paljon tubettajat tienaa. Siis joku ruotsalainen kuvaa kauhupelejä kirkuen kotoa käsin ja tekee sillä FYRKKAA!

Kyseinen tubettaja oli **PewDiePie**. Hänen kanavastaan tuli ensimmäinen, joka ylitti 100 miljoonaa tilaajaa Youtubessa.

Mun paras kaveri Aarni tykkää kans pelata, joten me perustetaan yhdessä pelikanava. Kanavan nimen keksiminen oli vaikeeta, mut sit mä päätin, et siit tulee ”TwoFabulousGamers”.

Pari videota myöhemmin älysin, että tiimityöskentely ei ole minun juttuni. Sovittiin, että poistetaan kanava ja jatkan yksin uudella kanavalla. Taas piti keksiä kanavalle nimi. Joku mistä kukaan ei tunnista, kuka olen, koska en halunnut että kukaan tietää että teen videoita.

Pitkän pohdinnan jälkeen päädyin RoniThePlayer-nimimerkkiin. Roneja riittää loputtomiin, joten ei kukaan pelkää etunimestä minua tunnistaisi. Pari viikkoa myöhemmin tajusin tehneeni massiivisen mokan, olin nimittäin unohtanut RoniThePlayerin salasanan. Niinpä jouduin toistamiseen saman hankalan tehtävän pariin: keksimään nimen kanavalle. Laiskuuttani päädyin RoniTheGamer-nimeen. Player oli paljon coolimpi, mutta minkäs teet.

Jälkikäteen molemmat nimet tuottavat vahvaa häpeää.

ENSIMMÄINEN VIDEO

Jos nimen keksiminen oli vaikeaa, niin oli myös seuraava askel: ensimmäinen video. Tämän päätöksen tekeminen karsii yleensä 90% aloittelevista sisällöntuottajista: Mistä se kertoo? Millä tavalla erotun joukosta? Entä jos teen videon aiheesta, josta en haluakaan tehdä enempää videoita? Seuraajani pettyisivät, kun kanavani sisältö muuttuisi radikaalisti.

16.7.2012

Mun lempparitubettaja JayEx23 tekee videoita, joissa se kertoo ja arvostelee Call of Duty -aseita. Mä voisin tehdä saman, mutta Battlefield 3 pelin aseista. Mun kantsii puhua englantia videoilla, koska haluisin oppii puhuu sitä ja yleisöä riittää loputtomiin. Sitä paitsi, jos tekisin videoita suomeksi, joku vois tunnistaa mut mun äänestä.

Niin 21.7.2012 syntyi RoniTheGamer-kanavan ensimmäinen tuotos otsikolla: ”BF3 Guns: QBU-88 – SNIPER SKILLZ!!”.

”Hello my name is Roni and welcome to my new channel. I am 18 years old and I am from Finland.”

Mikrofoniin puhuu monotoninen ääni. Videokuva on epätyypillisesti neliön muotoinen. Mietin pääni puhki, miksi videoni eivät ole 16:9-kuvasuhteessa, kuten muiden videot. Useita kuukausia kestäneen selvittelyn jälkeen tajusin, että näyttöni on neliön muotoinen. Nolo-na kävin vaihtamassa oman näyttöni vanhempien näyttöön ja ongelma oli ratkaistu.

Ensimmäinen videoni sai viikon aikana 31 näyttökertaa. Uskon, että vähintään joka toinen katsoja olin minä itse. Tilaaajia sain pyöreätä nolla. Tähän kohtaan luovuttaa 9% sisällöntuottajista.

27.7.2012

JayExiä ja PewDiePietä tilataan sen takia, että ne tekee monta videota viikossa. Kyl jengi tilaa mun kanavan, jos teen aktiivisesti videoita.

Kaksi päivää myöhemmin julkaisin toisen videoni otsikolla: ”BF3 Guns: PKP PECHENEG – LMG TERMINATOR!!”. Sotapeleihin perehtymättömille kyseinen otsikko kuulostaa varmasti siansaksalta. Esittelin siis venäläistä kevytkonekivääriä. Video alkaa klipillä, jossa lahtaan parikymmentä vihollista pilvenpiirtäjän huipulla.

Sitten tapahtui jotain, mitä rallienglantia puhuva varhaisaikuinen ei osannut odottaa. Sain ensimmäisen kommentin. Valitettavasti se on jo kadonnut, luultavasti käyttäjätunnuksen poiston yhteydessä, mutta käyttäjä nimimerkillä ”toxic0clan” kirjoitti nauttineensa videosta ja toivoi lisää.

Vieläkin käsikarvat nousevat pystyyn muistellessani tätä monumentaalista hetkeä. Joku täysin ventovieras oli eksynyt katsomaan videoni ja päättänyt vielä kertoa pitäneensä siitä!

Videosta syntyi mielestäni viraalihitti, sillä sen katselukerrat nousivat viikossa viiteenkymmeneen.

- Yeah, first video to get 50 views! :D **RoniTheGamer**

Kymmenistä näyttökerroista huolimatta tilaajanumero pysyi edelleen starttilukemissa. Seuraavan kahden viikon sisällä julkaisin kahdeksan Battlefield 3 -videota, mutta alun innostus alkoi lopahtaa.

Sitten törmäsin tubessa suhteellisen uuteen peliin nimeltä Minecraft. Rapakon toisella puolella Ruotsissa julkaistiin peli, jossa pelaa- ja syntyi keskelle loputtomasti generoituvaa erämaata. Tein rohkean harppauksen ja julkaisin Minecraft-videon uhmaten olematonta Battlefield 3 -yleisöäni. Video sai positiivisen vastaanoton:

- nice vid :) looking forward to the next one – **boomMW**

Todellisuudessa kyseinen käyttäjä oli veljeni **Mike**.

Kymmenen julkaistun videon rajapyykki oli ylitetty. Näyttökertoja sateli muutamia kymmeniä, mutta kommentteissa ja tilaajissa se ei näkynyt. Silloin katseeni siirtyi Suomen tubekenttään.

MINECRAFT SUOMI

Suomen Youtube-yhteisö oli kasvanut kovaa vauhtia. Etenkin nuoriso oli löytänyt uuden median, johon käyttäjät julkaisivat kotitekoisia ja arkisia videoita – vlogeja. Niiden aitous ja samaistuttavuus oli piristävää vaihtelua perinteisen median formaaleille tuotannoille. Puolisen vuotta ennen oman kanavani perustamista käyttäjät kuten **Eeddspeaks** ja **Soikku** kuvasivat elämäänsä ja saivat tuhansia näyttökertoja. Kolmen lukiolaisen perustama **Krouppi**-kanava oli julkaissut sketsejä tubeen jo vuodesta 2009 lähtien. Pelivideot olivat uusi nouseva ilmiö. **Exel80** ja **JOP** -kanava oli heittämällä suosituin tässä genressä. He julkaisivat aktiivisesti videoita Minecraftista, joka mahdollisti loputtomasti uusia tarinoita: ”Tänään rakennetaan X, tänään Y, tänään hakataan Z.”

1.8.2012

En mä oikeen osaa englantia tarpeeks hyvin. Suomessa taas ei oo tarpeeks yleisöä, että tekisin tubesta työn. Pakko saada töitä jostain. Ois kiva olla myyjänä jossain urheiluliikkeessä.

Monelle nuorelle tuttuun tapaan työnhakuni ei tuottanut tulosta, joten ainoa vaihtoehto saada töitä oli mikäs muukaan kuin suhteet. Enoni työskenteli muuttofirman johtoportaan, joten parilla puhellulla meikälainen oli Grundell Oy:n palkkalistoilla muuttomiehenä.

Oikeissa töissä oppi nopeasti, minkä takia opiskelu kannattaa: Joka aamu kuorma-auto lähti Vantaan varastolta kohti keikkapaikkaa. Yhdeksän euron tuntipalkalla kannettiin selkä vääränä ties minkälaisia kaappeja ja sänkyjä aamusta iltaan. Firma oli kilpailijoitaan halvempi, joten osa keikoista oli kaupungin pakkolunastusmuuttoja. Sekin antoi elämään perspektiiviä, kun huonekaluja kannettiin likaisista asunnoista, joissa tapetit olivat keltaiset tupakanpoltosta. Omistajat vaikuttivat usein siltä, etteivät edes tienneet, mihin heidän tavaransa olivat matkalla.

Muuttohommia tehdessä motivaatio breikata Youtubessa kasvoi. Tubesta löytyi videoita, joissa kerrottiin, kuinka paljon kansainväliset vaikuttajat tienasivat. CPM eli hinta per tuhat näyttökertaa pyöri jenkeissä viiden dollarin paikkeilla. Laskeskelin että Exel80 ja J0P nettoisivat videoillaan satoja euroja kuukaudessa.

Mäkin alotan Minecraft Let's Play -sarjan. Sen nimi vois olla Minecraft Suomi, koska sen ihmiset kirjottaa Youtuben hakuun, kun ne etsii pelivideoita.

Kolmas elokuuta julkaisin ensimmäisen osan Minecraft-pelisarjaani otsikolla "Minecraft Suomi: Kaiken alku. #1". Pari päivää kului. Katselukerrat jäivät muutamaaan kymmeneen ja luultavasti koostuivat taas pääosin omistani.

4.8.2012

Miten ihmiset löytäis mun videot? Ei nää nyt niin paljon huonompia oo ku muilla.

Sitten keksin taktiikan, joka oikeastaan käynnisti koko urani Youtubessa.

OVELA SUUNNITELMA

Moikka! :) Huomasin että tykkäät kattoo videoita Minecraftista suomeks, joten oisin tosi kiitollinen jos kävisit kattomassa mun videoita ja kertoisit mitä oot niistä mieltä. Terveisin RoniTheGamer

Kyseisen viestin vastaanottivat sadat käyttäjät, jotka olivat jättäneet kommentin muiden suomalaisten tubettajien videoihin. Tuohon aikaan Youtubessa oli sähköpostin tapainen inbox, jossa kuka tahansa pystyi lähettämään toiselle viestin. Ominaisuus poistettiin vuosia myöhemmin varmaankin lukuisten huijausviestien takia.

Taktiikkani toimi erinomaisesti! Neljä päivää ensimmäisen jakson julkaisemisen jälkeen näyttökerrat alkoivat nousta.

Päivä 4: 48 näyttökertaa.

Päivä 5: 76 näyttökertaa.

Päivä 6: 114 näyttökertaa.

Päivä 7: 163 näyttökertaa.

Suosio näkyi myös tilaajissa: ensimmäisen viikon aikana kymmenen tilaajan raja meni rikki. Ilokseni myös huomasin, että ne muiden kanavien aktiiviset kommentoijat, joihin olin ollut yhteydessä, kommentoivat myös minun videoitani.

- ihan mielellään kattelen tätä sun minecraft pelaamista. Näitä lisää :)
– **boomMW (taas kerran veljeni)**
- Kiitos itsellesi kun tilasit! :D – **RoniTheGamer**
- Oot tosi hyvä pelaan, lisää :) ja kiitti viestist en ois muute välttämät löytäny näit videoit – **Jepade**

- kiitos viestistä roni muutes mä tilaan sun kanavan – **Mr.Dragon**
- Kiitos, arvostan! :) – **RoniTheGamer**
- Heh! Aluksi kun aloitin videon luulin että olet helari, mutta eips :D Tilattu & Tykätty :) – **Aza09313**

Kuka olisi arvannut, että katsojia löytäisi niinkin helposti kuin ystävällisesti pyytämällä! Vastasin jokaiseen kommenttiin, jonka sain. Olin huomannut, että harva tubettaja teki niin. Edelleenkin neuvon aloittelevia somettajia, että seuraajamäärän kasvattamisen sijaan kannattaa keskittyä jo olemassa olevien katsojien sitouttamiseen.

Aikaa nuorella miehellä oli kuitenkin rajallisesti ja edelleen oli pitkä matka tubettamisella työllistymiseen. Tavoitetta ei helpottanut se, että tähän aikaan kukaan Suomessa ei tubettanut pääsääntöiseksi ammatikseen, ja lähipiirissäni heräsi epäilyksiä hankkeeni suhteen. Laskin että jos saisin kuukaudessa 20 000 näyttökertaa, tienaisin 100 euroa.

19.8.2012

Jos mä saan 1000 näyttökertaa joka videoon, mun pitää tehdä kaksikymmentä videota siinä ajassa. Miks mä en pystyis siihen, jos PewDiePie pystyy tehdä kolmekymmentä videota kuukaudessa Ruotsissa?

Aikamoisia tavoitteita nuorukaiselle, joka oli vasta kiinnostunut videoiden tekemisestä kuukautta aikaisemmin.

Usein pohdin, olisiko minun kannattanut opiskella joku media-tutkinto oppiakseni edes kameran käytön alkeet. Näin jälkempäin olen tosi iloinen, että en tiennyt mistään mitään. Monen matka niin yrittäjänä kuin sisällöntuottajana tyssää alkuvaiheessa, kun heti launchissa pitäisi osata kaikki. Monta kertaa olen itsekin epäonnistunut sen takia. Koulutusjärjestelmämme kannustaa meitä olemaan ensin täydellisiä ja vasta sitten kokeilemaan sen sijaan, että oppisimme kokeilemisen kautta.

Aloittaessani tubettamisen en edes tiennyt, että on olemassa huonoja ja hyviä mikrofoneja. Kuulin värimäärityksestä vasta neljä

vuotta myöhemmin. Kaikki tämä antoi minulle etulyöntiaseman siinä mielessä, etten miettinyt liikaa. Tuskin olisin tässä tilanteessa, jos olisin ensin kaksi vuotta opetellut videon tuotantoa ja sen jälkeen julkaissut Battlefield 3 -videon. Se tuskin olisi ottanut tuulta alleen silloinkaan, ja usko omaan kykyihin olisi romahtanut suuren satsauksen jälkeen.

Älkää ymmärtäkö väärin, kannustan ihmisiä opiskelemaan, mistä myöhemmin lisää. Kannustan ihmisiä kuitenkin ennen kaikkea pyrkimään konkreettisiin tekoihin. Kymmenen self-help-kirjan lukeminen ei vie sinua ulos lenkille, se tapahtuu vain siten, että menet ulos lenkille.

TEKEMÄLLÄ OPPII

Tahtini julkaista videoita oli huima verrattuna muihin sisällöntuottajiin Suomessa. Ei muuta kuin recordaus päälle, 10–15 minuuttia pelaamista, recordaus pois päältä, video Windows Movie Makeriin, alusta ja lopusta tyhjä ilma pois ja video latautumaan Youtuben servereille. Vastaan tuli kuitenkin myös ongelmia, jotka voivat kuulostaa huvittavilta näin kymmenen vuotta myöhemmin.

15.8.2012

Miten mulla voi kestää kaheksan tuntia ladata kymmenen minuutin video tubeen? Ei mun kone jaksa pyöriä, jos mä samaan aikaan uppaan videota nettiin ja samalla kuvaan videota. Sitä paitsi Mike ja Jimi alkaa valittaa, kun netti pätkii jos mä lataan videota. Onneks ne ei tiedä et se johtuu siitä. Ei muu auta ku ladata videot yön yli.

Kun mä meen nukkumaan mä jätän koneen päälle et video lataa tubeen. Siit kuuluu niin kova hyrinä et mun pitää laittaa viltti sen päälle. Joskus kun herään aamulla, haisee palaneen käry.

Myöhemmin selvisi, että tietokoneeni sisälle oli kertynyt noin litran maitotölkin verran pölyä. Putsatkaa tietokoneenne. Se kannattaa.

Tasaisen julkaisutahdin myötä ihmiset löysivät aina uutta katsottavaa kanavaltani. Matkin myös brittiläiseltä **ProSyndicate**-tubettajalta kikan, jolla sain katsojat kommentoimaan videoita aktiivisemmin: lisäsin aina yhden onnekkaan kommentoijan käyttäjänimen Minecraft-taloni seinälle. Näin kommenttikenttään sateli kymmeniä kommentteja, ja tästähän tykkäsi eritoten Youtuben algoritmi. Selvästi videoni olivat kiinnostavia, kun niitä kommentoitiin niin aktiivisesti.

100 TILAAJAA

Yksitoista päivää oli kulunut siitä, kun vaihdoin kanavani kielen suomeksi, ja silloin se tapahtui: pyöreät sata tilaajaa tuli täyteen. Tietokone käyntiin, Minecraft auki, reccaus päälle.

”Tää on muuten aika juhlahakso, nimittäin, mulla tuli... Sata? Sata joo. Sata subscriberiä täyteen.”

Video oli kuudestoista osa Minecraft Suomi -sarjaa, eli olin julkaisut enemmän kuin yhden videon päivässä. Tämä kuvastaa hyvin sitä, minkälainen olen ihmisenä: kun löydän jotain, mistä nautin, en pysy ajattelemaan tai tekemään mitään muuta. Tein muuttomiehen hommia nelisen kertaa viikossa saadakseni rahaa ja pitääkseni vanhemmat siinä oletuksessa, etten pelkästään pelaa tietokonetta päivät pitkät. Harrastin myös salibandya A-junioreiden SM-tasolla Westend Indiansin riveissä. Silloin tällöin kaiken tämän yhdistämisen kanssa tuli ongelmia.

15.8.2012

Fysiikkavalmentaja valittaa, etten jaksa treenata fysiikkaa yhtä kovaa kun muut. Se ei jonku takia tajua, että mä nostelen kaheksan tuntia kappeja ennen ku mä tuun kahen tunnin treeneihin, jossa tehään kyykkyjä, spurtteja ja punnerruksia.

AIKA PALJASTUA MAAILMALLE

Minecraft Suomi -sarjani huipennus oli jakso numero 50, jolloin paljastin kasvoni. Alun perin tarkoitukseni ei ollut koskaan yhdistää henkilöllisyyttäni kanavaan millään tavalla. Halusin kuitenkin kiittää katsojiani yhteisestä matkastamme, joten marraskuisena iltapäivänä asetin iPadini pöydälle ja käynnistin kameras.

Itse jaksossa päihitin Ender Dragonin, mikä tarkoittaa käytännössä Minecraftin läpäisyä. Tubesta tuttuun tapaan naamani näkyi videon lätkulmassa. Julkaistuani videon, säikähdin yleisön vastaanottoa.

29.10.2012

Moni kommentoi, että ne luuli et näytän ihan erilaiselta. Yks sano, et se luuli et mul on tummat hiukset mun äänestä päätellen. Pilasin-ko mä nyt kaiken?

Koin epävarmuutta siitä, että ihmiset olivat yllättyneitä ulkonäöstäni, vaikka yllättyminen ei sinänsä ole mitenkään negatiivinen asia eikä video saanut yhtään negatiivista kommenttia. Reaktioni kumpusi heikosta itsetunnosta etenkin kasvojeni suhteen. Minulla oli vahva ali-purenta, joka myöhemmin operoitiin. Tuohon aikaan pidin kasvojani rumina, mutta yleensä se ei minua hirveästi haitannut, sillä saatoinkin vaikuttaa siihen, miltä muu kroppani näytti. Päätin kuitenkin jatkaa videoiden tekoa ilman kameraa.

Mun ääni on paljon miellyttävämpi, ku mun kasvot.

Valitettavasti tuota ensimmäistä kasvojen paljastusvideota ei ole enää olemassa.

YLIOPISTOON

15.8.2012

Äiti toi mulle aamulla Hesarin, jossa oli mainos Estonian Business Schoolista (lyhyemmin EBS), joka on maksullinen koulu ja niil opetus Helsingissä. Ehkä mä haen tonne, et äiti on tyytyväinen. Emmä sinne kuitenkaa pääse.

Pari kuukautta aiemmin koettu pettymys yliopiston pääsykokeissa oli vetänyt itseluottamukseni matalaksi.

Miten mä saatoin epäonnistua? Ehkä mä oon vaan tyhmä. Mä luulin et mä oon suht fiksi, mut ehkä must ei oookkaan yliopistoon.

Nykyään harmittaa, etten puhunut näistä ajatuksista kenenkään kanssa. Tuttuun tapaan suljin tunteet sisälleni. Kavereille oli helpompi perustella, että halusinkin pitää väli vuoden. En todellakaan halunnut. Nykyään pyrin puhumaan vaikeistakin asioista läheisteni kanssa ja kannustan kaikkia tekemään samoin. Teidän ei tarvitse selvitä tässä maailmassa yksin, ettekä te aina ole oikeassa – uskaltakaa antaa muiden haastaa näkemyksiänne.

Kävin Helsingin Ruoholahdessa suorittamassa englannin kielen testin. Samalla annoin koululle ylioppilastodistukseni, jossa ainoa mainittava asia oli pitkän matematiikan Eximia (toiseksi paras arvosana). 29. elokuuta koko kroppani jäähmettyi, kun luin puhelimeni näytöltä sähköpostin koululta:

”Thank you for applying to EBS Helsinki programme. You have successfully passed the entrance requirements.”

29.8.2012

Oon aivan ymmälläni. Mä pääsin kouluun? Käsittämätöntä. Tää muuttaa kaiken. Koko mun elämän. En tiää pitäsö itkeä vai nauraa.

Kerroin uutiset heti äidille, joka oli totta kai tyytyväinen. Hieman yli kuukauden päästä matkaisin Tallinnaan aloittamaan opintoni. Soitin muuttofirmaan kertoakseni, että tämä poika siirtyy koulun penkille. Olen edelleen hyvin kiitollinen, että sain työskennellä muuttomiehenä. Kosketus oikean elämän työkokemukseen sai opiskelumotivaation aivan uudelle tasolle. Samalla heräsi kysymys, miten tubettaminen ja salibandy mahtuisivat opiskelun ohelle?

ENSIMMÄINEN KOULUPÄIVÄ

Aamubarhain matkaan Länsiterminaaliin, josta lähtisi laiva Viroon. Uuden koulun lukukaudet alkavat aina Virossa, mutta muuten opiskelu tapahtuu Helsingissä.

4.10.2012

Mä en tunne ketään entuudestaan tuolta koulusta, eli kukaan ei myöskään tunne mua. Nyt mul on mahdollisuus päättää, minkälainen mä haluan olla.

Muistelin aikoja, kun aloitin lukion 2009. Myös silloin vain muutama luokkalaiseni pääsi samaan lukioon kuin minä, mutta ujoille pojalle täysin uusi ympäristö, uudet ihmiset ja varsinkin tytöt olivat liikaa. Siksi heti kättelyssä annoin itsestäni kuvan, että olen todella hiljainen ja arka. Sen jälkeen kaikki tunsivat minut sellaisena, ja siitä oli vaikea päästä irti.

Mä otan haasteeksi sen, että mä juttelen kaikille – myös tytöille.

Saavuttuani satamaan siellä odotti kymmeniä oppilaita valmiina aloittamaan yliopistotaipaleensa.

Suurin osa näpräs puhelinta. Muutama rupatteli keskenään. Yks jutteli jotain bisnespuhelua. Se varmaan on joku yrittäjä.

Olin jännittynyt ja ahdistunutkin. Nyt sitä mennään.

Menin heti ensimmäisenä juttelemaan tytöille, jotka tunsivat toisensa jo entuudestaan. Tuntu et osa vähän ihmetteli et mitä mä tulin juttelemaan. Tai sit mä vaan ylianalysoin ja niitäkin jännitti uudet ihmiset. Sen jälkeen mä juttelin muillekin. Olin suunnitellu, mitä kysyn, niin ei tuu hiljasia hetkiä.

Varmasti puheliaalle lukijalle nämä ovat aivan älyttömiä ajatuksia, mutta olen todella ylpeä itsestäni, että uskalsin heittäytyä epämurkavuusalueelle.

Yllätyksekseni olin heittämällä koko porukan nuorin. Moni oppilaista oli ollut työelämässä jo jonkin aikaa. Vierustoverini, joka oli puhunut bisnespuhelua satamassa, kertoi pyörittävänsä kolmea yritystä.

Reissu kesti torstaista lauantaihin, enkä ollut etukäteen ehtinyt kuvata videoita kyseisille päiville. Enhän minä voinut päivittäistä julkaisuputkea katkaista, joten lauantaina julkaisin videon ”Terveisiä ulkomailta!! HAAMU :o”. Kuvasin puhelimeni kameralla hotellihuonetta, jossa yövyin viikonlopun. Video kestää minuutin ja 27 sekuntia, eikä siinä ole yhtään leikkausta.

”Löytyy suihku, peilit löytyy, vessanpönttö löytyy, jes!”

Laatukontenttia siis. Seuraavana päivänä julkaisin videon: ”Tere Ulkomailta!! #2 Viron baarit ja EPIC FAIL(s)”.

”Mä olin eilen yöllä ja tänään aamulla... Niin. Öö. Kävin viidessä baarissa. Vai kuudessa. Joten muistikuvani siitä ovat hyvin heikot, mutta sanotaan näin, että tääl on pikkasen halvempaa kuin Suomessa.”

Voi pojat, mitä häpeää koen tätä kirjoittaessani. Äänestäni kuulee, että olen todella innoissani. Olin ylittänyt itseni ja oikein juhlinut yömyöhään uusien ystäväieni kanssa. Eikä siinä vielä kaikki, nimittäin video jatkuu tarinalla:

”Kun mä heräsin aamulla kello 7.45 niin mä huomasin et kappas, mun reppu on kadonnut jonnekin!”

Olin siis ensimmäisenä koulupäivänä kadottanut repun, jossa oli täysin uusi iPad, jonka äitini oli hankkinut minulle opiskelua varten. Reppussa oli myös satojen eurojen edestä uusia oppikirjoja, jotka olin saanut koululta. Keskittymiseni oli ilmeisesti mennyt niin täysin jutusteluun, että tavaroiden säilyttämiselle ei yksinkertaisesti riittänyt aivoista tilaa. Onneksi reppu löytyi, mutta seuraavaksi huomasin kadottaneeni hotellihuoneeni avaimen. Etsintäoperaatio käynnistyi siis jälleen, kunnes hotellin respasta sain uuden avaimen ja löysin alkuperäisen huoneestani.

UNELMA ELÄÄ

25. lokakuuta, kaksi päivää 19-vuotissyntymäpäiväni jälkeen, julkaisin 600 tilaajan spesiaalivideon. Se oli tubesta tuttu ”Room Tour”, eli video, jossa esittelen huoneeni. Video antaa hyvän kuvan siitä, millainen identiteettini oli tuohon aikaan. Huoneesta löytyy salibandy-maila, salibandylehti, käyttämätön salibandygrippi sekä juliste vuoden 2008 salibandyn MM-kisoista, jolloin Suomi voitti kultaa. Huoneessa on myös sohva, jota käytin sänkynä ilman lakanaa. Tutustuin lakanoihin vasta vuosia myöhemmin, kun toin kotiin ensimmäisen tyttöystäväni. Hän pöyristyi sitä, että sängylläni oli vain peitto sekä tyyny. Huoneen seinällä on kuollut kärpänen, jota tietenkin kommentoin:

”Tos on kuollu kärpänen, mä jätän sen niiku... varoitukseks kaikille tuleville kärpäksille.”

Makeimmat naurut tätä kirjaa kirjoittaessani sain, kun huomasin, että tietokoneeni päällä näkyy deodorantti, jonka heitin pois yhdeksän vuotta myöhemmin julkaistussa videossani. Se kertoo ehkä parhaiten, että siisteys ja hygienia eivät ole vahvuuteni. Edelleen elän joidenkin ihmisten standardien mukaan epähygieenisesti. Perustelen sen sillä, että asuin lapsuuteni maalla ja kotonamme on aina ollut koiria ja kissoja. Ei pieni pölykerros lattialla haittaa, kun koirankarvoja riittää joka puolella.

Mielenkiintoinen fakta on, että huoneen esittelyvideo on 114. video kanavallani. Vajaassa kolmessa kuukaudessa olin tehnyt yli sata videota. Ette voi kuvitellakaan, kuinka huvittavalta tuntuu, kun ihmiset tulevat kyselemään minulta jeesiä tai vinkkejä sometiliensä kasvattamiseen ja 99% viestien lähettäjistä on julkaissut maksimissaan viisi videota. Yhtä monella kyselijällä edellisestä postauksesta on yli kuukausi aikaa. Monet kuvittelevat, että menestys somessa tapahtuu nopeasti ilman sen suurempaa vaivaa. Oikotietä onneen haetaan pyytämällä apua ilman omaa panosta.

Seuraavana päivänä olikin juhlapäivä, sillä allekirjoitin Youtube Partnership -sopimuksen kanadalaisen TGN-verkoston kanssa. Toisin sanoen videoillani alkoi pyöriä mainoksia, joista saisin rahaa. Lisäksi OG-käyttäjät varmaan muistavat, että partneroiduilla kanavilla oli myös mahdollisuus muuttaa kanavasivun ulkoasua. Näihin aikoihin raha oli Suomen Youtube-yhteisössä tabu. Sisältö oli aitoa silloin, kun sen tekijä ei saanut siitä rahallista hyötyä. Katsojat saivat tietää sopimuksestani joka tapauksessa, kun videoillani pyörähtäisivät mainokset käyntiin. Yleisö oli vakuutettava, ettei sisältö muutu vaikka alan saada sen teosta palkkaa.

26.12.2012

Miten mä kerron tän mun yleisölle? Emmä haluu et ne ajattelee et oon jotenki rahanahne, ku en tee videoita enää ilmatteeks.

Tiedon vastaanotto oli kuitenkin lämmin.

- Onneks olkoo partershipistä – **Vertti**
- Hyvä Roni! Oot kyllä partershippis ansainnu!!! So proud ^.^ – **DaMikke**

31.12.2012

Siis kui siistiä et yhtäkkiä muutamassa kuukaudessa mun elämä muuttu täysin! Mä pääsin kouluun, otin loparit töistä ja nyt mä voin tehdä tubesta työn!

Tähän aikaan sain keskimäärin 1000 näyttökertaa per video. Jos 1000 näyttökerralla saisi viisi euroa, kuten olin lukenut, kuukausipalkkani olisi 150 euroa.

150 euron kuukausipalkalla saisi ostettua pleikan kahessa kuukaudessa!

Jostain syystä vertasin rahasummia aina Playstation kolmosen hintaan, joka oli tuohon aikaan 299 euroa.

Todellisuus läimähti lujaa päin kasvoja helmikuussa 2013, kun vastaanotin ensimmäisen palkkakuittini TGN-verkostolta. Se koostui mainostuloistani joulukuulta, jolloin videoni keräsivät yhteensä 55 648 näyttökertaa. Rahaa kilahti PayPal -tililleni 26,01 dollaria.

28.2.2013

Onko mua huijattu? Munhan piti saada paljon enemmän! Mä laitan viestiä TGN:n tyypeille.

Kävi ilmi, että olin perustanut laskelmani amerikkalaisten tubettajien статистиikkaan. Siellä yritykset olivat löytäneet Youtuben tehokkaana markkinointialustana. Suomessa sen sijaan pyörivät lähinnä kansainvälisten yritysten mainokset, jotka täällä saivat näkyvyyttä somessa pilkkahintaan.

2013 tammikuussa tein myös videoita ahkerasti ja keräsin 69 111 näyttökertaa. Palkkakuitissa näkyi summa 13,52 dollaria. Näyttökertani olivat siis nousseet, mutta palkka tipahti puoleen. Taas oli tutkittava, mistä oli kyse. Kävi ilmi, että joulun alla mainostajat käyttävät huomattavasti enemmän rahaa mainoksiin kuin tammikuussa. Sen takia nykyäänkin monet tubettajat julkaisevat videon joulukuussa joka päivä ja pitävät alkuvuoden vapaata. Osa tekee jopa niin, että aloittaa joulukalenterin kuvaamisen etukäteen jo syksymmällä ja joulukuussa pelkästään julkaisee videoita.

KULTALUSIKKA SYVÄLLÄ TIEDÄTTE MISSÄ

Tässä kohtaa haluan sanoa, että tiedostan hyvin, kuinka etuoikeuteissa asemassa olen varttunut. Kuljin lukioon vanhempieni Toyotalla. Äiti maksoi lukukausimaksuni. Isä maksoi salibandyharrastukseni lisenseineen ja reissuineen. Tämä on joskus tuottanut minulle tietynlaista häpeää.

31.1.2013

Ajatteleekohan muut, että musta ei oo mihinkään ilman mun vanhempien apua?

Nuorempana en aina edes tajunnut, että elin pehmoisessa pumpulimaailmassa. Vanhempani ovat suuria esikuviani. He varttuivat huomattavasti varattomammassa ympäristössä ja aikana, jolloin tuloerot näkyivät vahvemmin arjessa. Esimerkiksi isäni pelatessa nuoruudessaan jalkapalloa naapurustosta löytyi erikseen joukkueet varakkaille ja köyhemmille perheille. Isäni pelasi jälkimmäisessä.

Molemmat vanhempani opiskelivat itsensä lääkäreiksi ja ansaitsivat jokaisen penninsä parantaen ihmisiä ja pelastaen henkiä. Sellaista kasvutarinaa on vaikea päihittää, kun ottaa vielä huomioon, miten